

powodu społeczeństwo, są poważne, zarówno materialne, jak moralne i dlatego konieczne jest podjęcie radykalnych środków dla osiągnięcia poważnego obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych.

Doświadczenie wielu państw wskazuje, że wszelkie próby zwalczania alkoholizmu środkami administracyjnymi przy pomocy zarządzeń prohibicyjnych skazane są na niepowodzenie. Dlatego obok wzmoczonej, obliczonej na długofalowy efekt działalności wychowawczej, skutecznym środkiem zahamowania i obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych jest wyższa cena tych artykułów. Tymczasem ceny u nas dotąd stosowane są niższe od cen analogicznych wyrobów za granicą.

Wychodząc z tych założeń, celem położenia tamy szkodliwemu wzrostowi alkoholizmu, w trosce o zdrowie ludności oraz dla uniknięcia szkód materialnych i demoralizacji, jaką pociąga za sobą rozpowszechniający się nałóg pijaństwa, Rada Ministrów postanawia podnieść z dniem 30 października 1950 r. ceny spirytusu konsumcyjnego i wódek zwykłych o 50 proc., oraz wódek gatunkowych i innych wyrobów Polskiego Monopoli Spirytusowego o 40 proc. i zleca Ministrowi Handlu Wewnętrznego oraz Ministrowi Finansów wydanie odpowiednich zarządzeń.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1458.

**ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia kierowców i ich pomocników obsługujących samochody przerobione na napęd gazem wysokosprężonym.

W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 6 września 1950 r. w sprawie oszczędności paliw i smarów w gospodarce samochodowej i rolnej (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1235) do czasu wydania nowego regulaminu płac kierowców ustalając następujące zasady dodatkowego wynagradzania kierowców i ich pomocników, obsługujących samochody przerobione na napęd gazem wysokosprężonym:

§ 1. 1. Kierowcy i jego pomocnikowi, obsługującym samochód o napędzie gazem wysokosprężonym, przysługują dodatkowe wynagrodzenie, uzależnione od ilości przejechanych kilometrów.

2. Za każdy kilometr przejechany przy użyciu gazu dodek ten wynosi: dla kierowcy 6 (sześć) gr, dla pomocnika kierowcy 3 (trzy) gr.

§ 2. Dodatek, o którym mowa w § 1, nie przysługuje w przypadku, gdy samochód zużył zamiast gazu mieszanki benzynowej w ilości większej niż 6% w stosunku miesięcznym zużytego gazu, chyba, że użycie mieszanki benzynowej było spowodowane:

1) wadliwą pracą instalacji gazowej, stwierdzoną przez warsztat przeprowadzający okresowe badanie w „karcie ewidencyjnej instalacji gazowej samochodu”,

2) potwierdzoną odmową sprzedaży gazu przez stację tankowania (np. przy awarii na stacji),

3) doraźną pracą samochodu w miejscowościach nie posiadających stacji tankowania gazem lub odległych ponad 30 km od najbliższej stacji tankowania,

4) wyczerpaniem się zapasu gazu w butlach w czasie postoju samochodu w naprawie — co powinno być protokólnie stwierdzone przez warsztat dokonujący naprawy.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

1459.

**ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 25 października 1950 r.

w sprawie organizacji wewnętrznej i podziału czynności w wojewódzkich oraz powiatowych komisjach planowania gospodarczego.

Na podstawie § 14 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcji Nr 6 w sprawie organizacji i zakresu działania wojewódzkich oraz powiatowych komi-

sji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-57, poz. 658) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się organizację wewnętrzną i podział czynności w wojewódzkich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego, określone w instrukcji, stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Postanowienia, dotyczące wojewódzkich komisji planowania gospodarczego, stosuje się odpowiednio do komisji planowania gospodarczego przy prezydiach rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

3. Postanowienia, dotyczące powiatowych komisji planowania gospodarczego, stosuje się odpowiednio do miejskich komisji planowania gospodarczego przy prezydiach rad narodowych miast, stanowiących powiaty miejskie.

§ 2. Prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (P.K.P.G.) tworzyć komórki organizacyjne inne, niż określone w załączonej instrukcji lub znosić komórki organizacyjne w tej instrukcji wymienione.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z St. Jędrzychowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 października 1950 r. (poz. 1459).

INSTRUKCJA

o organizacji wewnętrznej i podziale czynności w wojewódzkich i powiatowych komisjach planowania gospodarczego.

**CZĘŚĆ I. WOJEWÓDZKIE KOMISJE PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO.**

§ 1. 1. Na czele wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego (w. k. p. g.) stoi przewodniczący, którym powinien być jeden z zastępców przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Przewodniczącego w. k. p. g. zastępuje jeden lub dwóch wiceprzewodniczących.

§ 2. 1. Przewodniczący w. k. p. g. kieruje całokształtem działalności w. k. p. g.

2. Przewodniczącemu w. k. p. g. podlegają bezpośrednio:

- 1) Referat Personalny,
- 2) „ Organizacyjno-Administracyjny,
- 3) Sekretariat.

§ 3. 1. Wiceprzewodniczący w. k. p. g. kierują sprawami, zleconymi im przez przewodniczącego w. k. p. g.

2. Przewodniczący w. k. p. g. wyda pisemne zarządzenie wewnętrzne ustalające zakres kompetencji poszczególnych wiceprzewodniczących.

§ 4. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego mają następującą organizację wewnętrzną:

A. Działy:

- 1) Dział Planów Zbiorczych (znak P):
 - a) Referat Koordynacji Planów (znak P 1),
 - b) „ Programowania Prac, Inspekcji i Szkolenia (znak P 2),
 - c) Referat Kontroli Wykonania Planów (znak P 3),
- 2) Dział Inwestycji i Budownictwa (znak I):
 - a) Referat Planu Inwestycyjnego i Budownictwa (znak I 1),
 - b) Referat Sprawozdawczości Inwestycyjnej (znak I 2);
- 3) Dział Lokalizacji (znak L):
 - a) Referat Planów Przestrzennych (znak L 1),
 - b) „ Lokalizacji (znak L 2),
- 4) Dział Statystyki (znak S):
 - a) Referat Organizacji Statystyki i Inspekcji Statystycznej (znak S 1),
 - b) Referat Koordynacji Statystyki (znak S 2),
 - c) „ Opracowań Statystycznych (znak S 3);

B. Sekcje:

- 1) Sekcja Przemysłu i Rzemiosła (znak PR):
 - a) Referat Przemysłu Miejsowego (znak PR 1),
 - b) „ Spółdzielczości Pracy i Rzemiosła (znak PR 2);